

[Statsministeren.]

mindre fandt, at danske interesser i betragtning af udviklingen på det tyske marked kan lide skade, samt at de helt bortset fra legale betragtninger anså det for ønskeligt ud fra det bredere hensyn til EFTA-samarbejdet, at Danmarks og Storbritanniens regeringer forfølger sagen med henblik på at finde en for begge parter acceptabel løsning. De opfordrede Danmark og Storbritannien til at handle i overensstemmelse hermed og til at underrette rådet om resultaterne. Denne udtalelse er jo ikke fuldstændig afvisende og indeholder jo en betragtning om, at danske interesser ved udviklingen på det tyske marked kan lide skade, og altså også en opfordring til begge parter om at forhandle.

Den danske regering tog initiativet til en samtale om dette med den britiske regering; den fandt sted mandag den 9. i denne måned i London mellem udenrigsminister Per Hækkerup og den britiske minister for europæiske spørgsmål, George Thompson. Det var ved denne samtale, at man fra britisk side fandt, at drøftelser alene mellem Danmark og Storbritannien ikke ville være tilstrækkelige, idet man risikerede, mente briterne, at hvis vi traf en aftale om tilførslerne til det tyske marked, ja, så kunne en sådan aftale blive gjort illusorisk ved, at andre lande satte deres udførselsmængder til det tyske marked op, og med den begrundelse ønskede man fra britisk side, at også Tyskland og Irland skulle deltage i sådanne samtaler. Det lykkedes udenrigsministeren at få truffet en aftale om, at der i tilslutning til det EFTA-ministtermøde, der i morgen begynder i Bergen, skal finde en ny drøftelse sted af disse problemer, og jeg tror altså ikke, vi kan komme videre, før vi kender resultatet af samtalerne i Bergen.

H. C. Toft: Jeg forstod på statsministeren, at man ikke fra EFTA-rådets side ligefrem havde vedtaget en egentlig henstilling om, at man skulle optage sådanne forhandlinger. De øvrige parter — uden Storbritannien og Danmark — var blevet enige om, at man skulle prøve en løsning, som den, statsministeren nu her skitserede.

Men jeg vil gerne sige til statsministeren, at det er min opfattelse, at går man ind i

sådanne forhandlinger og eventuelt beslutter en kontingentering af leverancen af kreaturer fra Storbritannien og Danmark til Vesttyskland, har man derved faktisk anerkendt, at Storbritannien ikke har gjort noget ulovligt i henhold til EFTA-aftalens § 24, stk. 1. Storbritannien kan altså først gøre noget, der er ulovligt, for bagefter, når der er gået et stykke tid, at få det lovliggjort ganske vist gennem en kontingentering. Selv om man lavede en sådan kontingentering, ville det i alt fald fremover vanskeliggøre afsætningen af danske kreaturer på det vesttyske marked. Den eksport, der her er tale om, er jo af stor økonomisk værdi for Danmark, i særdeleshed for landbruget og måske i særlig grad for det jyske landbrug. Det kan derfor godt ske, at de vanskeligheder, der vil opstå i økonomisk henseende vil skade Danmark mere end den særtold, England indførte for nu halvandet år siden.

Jeg vil derfor gerne sige til statsministeren, at jeg da ikke håber, regeringen vil anerkende, at man på denne måde kan behandle et EFTA-land som Danmark. Når man fra engelsk side efter min opfattelse har overtrådt aftalens § 24, stk. 1, må det tilbage til EFTA-rådet igen, og så må EFTA-rådet træffe beslutning om, hvad man vil gøre — og jeg håber, at man da vil følge det, der står i traktaten, således at Danmarks berettigede interesser ikke bliver trådt ned.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg er sikker på, at udenrigsministeren med interesse vil sætte sig ind i de synspunkter, hr. H. C. Toft her har gjort gældende, og skal i øvrigt henstille, at man genoptager drøftelsen, når udenrigsministeren er vendt hjem fra sine forhandlinger i Bergen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om indseende med priser.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 33) findes i tidenden sp. 5148, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 835).